

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11241/2024
16.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Услуга“ из Оџака, чији су пуномоћници Бранибор Јовичић и Петар Мијановић адвокати из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 2094/23 од 28.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 16.01.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 2094/23 од 28.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 2094/23 од 28.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 2094/23 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог и пресуда Основног суда у Сомбору П 2597/21 од 14.06.2023. године преиначена у побијаном усвајајућем делу, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени на исплату износа од 1.891,09 динара са законском затезном каматом од 01.12.2020. године до исплате и накнаду трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је жалба тужиоца одбијена и првостепена пресуда потврђена у побијаном одбијајућем делу. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да надокнади туженом трошкове жалбеног поступка у износу од 21.800,00 динара у року од 8 дана.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је у одговору на ревизију предложио да се иста одбаци као недозвољена и тужилац обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужиоца у овом спору потребно је одлучивати ради тумачења права, због чега је на основу члана 404. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, Општина Оџаци је 18.12.2012. године донела Одлуку о комуналним делатностима („Службени лист Општине Оџаци“, бр. 16/12) којом је, поред осталог, предвиђено да корисник плаћа накнаду за сваки водомер у једнаком износу за сваки месец, па и за месец у коме нема потрошње воде, у висини коју утврђује тужено предузеће уз сагласност Општинског већа, а наплаћена средства се користе за надокнаду трошкова који настају закључењем уговора, израдом обрачуна, штампања и достављања рачуна, као и наплате истих (члан 56). Инспекцијским надзором од 22.05.2020. године утврђено је да тај општи акт јединице локалне самоуправе није усаглашен са Законом о комуналним делатностима, јер је у појединим одредбама одлуке (члан 27, члан 28, члан 30. став 3. и 4, члан 31. став 1. и члан 51. став 1. тачка 5) главни мерни инструмент (водомер) дефинисан као саставни део водоводних инсталација корисника, што није у сагласности са чланом 31. наведеног Закона којим је прописано да је главни мерни инструмент саставни део комуналне инфраструктуре. Општини – доносиоцу означене Одлуке, предложено је њено усаглашавање са Законом у року од 60 дана од дана пријема записника о инспекцијском надзору, уз упозорење да ће инспектор, ако по том предлогу не буде поступљено, покренути иницијативу код надлежног органа за обустављање од извршења, односно за поништење или укидање одлуке. Општина Оџаци је 01.12.2020. године донела Одлуку о снабдевању водом за пиће („Службени лист Општине Оџаци“, бр. 25/20), чијим ступањем на снагу (09.12.2020. године) су престале да важе одредбе о снабдевању водом за пиће из чланова 25-69 Одлуке о комуналним делатностима од 18.12.2022. године. Новом одлуком није предвиђена накнада за водомер, због чега је тужено предузеће 21.12.2020. године донело Одлуку о ценама којом је накнада за одржавање водомера за грађане и правна лица, почев од децембра 2020. године, брисана из ценовника комуналних производа и услуга.

Тужилац је у овом спору тражио исплату новчаног потраживања у висини накнаде коју је тужени наплаћивао у периоду од јула 2018. године до новембра 2020. године, на име накнаде за водомере. У поднетој тужби је као правни основ тужбеног захтева наведена накнада штете.

Првостепени суд је, полазећи од изложеног чињеничног стања, делимично усвојио тужбени захтев. По становишту тог суда, заснованом на одредбама Закона о комуналним делатностима и Закона о заштити потрошача које су цитиране у образложењу првостепене пресуде, тужени одговара за штету по члановима 154. и 172. став 1. Закона о облигационим односима, јер је одредба члана 56. Одлуке о

комуналним делатностима Општине Оџаци од 18.12.2012. године у супротности са одредбама чланова 25. и 26. Закона о комуналним делатностима којима је прописан начин одређивања цене комуналних услуга.

Другостепени суд је усвојио жалбу туженог и преиначио првостепену пресуду у делу у којем је усвојен тужбени захтев. По становишту тог суда, тужени је спорну накнаду у утуженом периоду наплаћивао на основу члана 56. Одлуке о комуналним делатностима Општине Оџаци од 18.12.2012. године, за коју није утврђено да није у складу са Уставом или законом, већ је престала да важи ступањем на снагу Одлуке о снабдевању водом за пиће Општине Оџаци од 01.12.2020. године, тако да се не може сматрати да није постојао основ за наплату накнаде, а незаконит и неправилан рад као основ накнаде штете (правни основ тужбеног захтева наведен у тужби) постоји на страни јединице локалне самоуправе а не туженог, који је поступао у складу са донетом Одлуком јединице локалне самоуправе.

Изложено правно становиште другостепеног суда о непостојању обавезе туженог на исплату тужиоцевог новчаног потраживања прихвата и ревизијски суд, због чега наводе ревидента о погрешној примени материјалног права оцењује као неосноване.

Тужени је у спорном периоду наплаћивао накнаду предвиђену чланом 56. Одлуке о комуналним делатностима Општине Оџаци од 18.12.2012. године, што значи да је постојао правни основ за њену наплату, односно да се тужени за наплаћени износ није неосновано обогатио у смислу члана 210. Закона о облигационим односима. Наплатом накнаде, чије се враћање тражи поднетом тужбом, тужиоцу није проузрокована штета јер у радњама туженог нема противправности као основа његове одговорности за штету због незаконитог или неправилног рада, у смислу члана 172. став 1. наведеног Закона.

Одлука јединице локалне самоуправе, на основу које је вршена наплата накнаде за водомере, није проглашена неуставном или незаконитом. Суд у парничном поступку не може оцењивати њену сагласност са Уставом и законом. Оцена уставности и законитости општег акта је у искључивој надлежности Уставног суда, сагласно члану 165. став 1. тачка 1. Устава Републике Србије, и врши се по поступку прописаном члановима 50 – 65. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, бр. 109/07... 92/23). Одлуком Уставног суда I Уо 119/2020 од 21.06.2022. године одбачена је иницијатива за покретање поступка за оцену законитости члана 27, члана 28, члана 30. став 3. и 4, члана 31. став 3. и члана 51. став 1. тачка 5. Одлуке о комуналним делатностима („Службени лист Општине Оџаци“, бр. 16/12... 8/16) и Одлуке о увођењу таксе на бројило бр. 9-40-Уо коју је 21.05.2010. године донео Управни одбор туженог. Иницијатива за покретање поступка законитости означених одредби наведене Одлуке, којом није тражена оцена законитости и члана 56. тог општег акта, одбачена је јер су његове одредбе престале да важе 09.12.2020. године, ступањем на снагу Одлуке о снабдевању водом за пиће од 01.12.2020. године („Службени лист Општине Оџаци“, бр. 25/20).

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о захтеву туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, садржана у трећем ставу изреке, донета је на основу члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, јер трошкови одговора на ревизију по оцени Врховног суда нису били нужни.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић